

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Διασκευή Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ

ΘΙΑΣΟΣ ΡΟΖΑΝ-ΛΟΥΗ

Ο Έρωτόκριτος είναι ένα έπος που έχει μὲν πολλά δραματικά στοιχεία, μὰ που ἡ διασκευή σὲ δράμα είναι πάρα πολὺ δύσκολη. Κι' ἕνας μεγάλος συγγραφέας κι' ἂν καταπιάνονταν μὲ τὴ διασκευή δὲν θὰ κατῴρθωνε νὰ δώσῃ ἕνα τέλειο δράμα.

Μοναχά, ἴσως, ἂν ἔπαιρνε τὸν μῦθο τοῦ Έρωτοκρίτου κι' ἔπλαθε τὸ Δράμα του, ἀποφεύγοντας τὶς λεπτομέρειες που ὑπάρχουν στὸν Έρωτόκριτο, πέρνοντας μοναχὰ τὰ πιὸ σπουδαία που θὰ τοῦ χρησίμευαν γιὰ τὸ δράμα του, καὶ δραματοποιώντας μὲ τοὺς καινούργιους νόμους τῆς δραματικῆς τέχνης, θὰ δίνε ἕνα δράμα, ἂν ὄχι τέλειο, τοῦλάχιστο καλὸ.

Στὸν «Έρωτόκριτο» τὴν ἐξόχτητα τὴν δίδει ὁ ποιητής. Στὴν διασκευή ὅμως ἐπειδὴ ὁ ποιητής δὲν ταιριάζει νὰ λάβῃ μέρος ἢ ἐνόχης εἶναι χαλαρῆ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μ' ἄλλα τὰ φεγάδια που ἔχει ἡ διασκευή τοῦ κ. Συναδινου, δίδει τὸ δράμα τοῦ Έρωτοκρίτου καὶ τῆς Ἀρετούσας.

Βέβαια δὲν μπορούμε νὰ κατακρίνομε πολὺ τὸν κ. Συναδινὸ ἐπειδὴ ἡ διασκευή του δὲν εἶναι τέλεια. Ὁ λόγος εἶναι αὐτὸς που πα παραπάνω· ὅτι ὁ Έρωτόκριτος εἶναι ἔπος που δύσκολα δραματοποιεῖται.

Τὸ παίξιμο τοῦ ἔργου ἦταν ἀριστουργηματικό. Εἰξερν πῶς τὰ συναισθήματα θὰ τὰ ἐκφράζαν τέλεια, μὰ εἶχα μιὰ προκατάληψη πῶς στὴ διάλεχτο δὲν θὰ τὰ καταφέρναν καλά. Κι' ὅμως τοὺς θαύμασα χιτὲς βράδῳ. Τέλεια τὰ Κρητικά. Ὁ κ. Ροζάν εἶχε ἕνα πολὺ δυνατὸ παίξιμο. ἢ Δ)νὶς Ρένα διέπλωσε ὑπέροχα τὸν ρόλο τῆς Ἀρετούσας, ἢ κ. Μερόπη ἀσύγκριτη ὡς Νένα, ὁ κ. Ἀρώνης τέλειος ὡς Κιρχμανίτης, ὁ κ. Ζωγράφος εἶχε ἕνα πολὺ δυνατὸ ἐσωτερικὸ παίξιμο, ὁ κ. Κιτράκης πολὺ δημιουργικά, ὁ κ. Παντόπουλος καὶ Παπαγεωργίου ὅπως πάντοτε. Τὰ Σκηνικά πάρα πολὺ πλούσια κι' ἐπιμεμημένα.

ΜΑΝ. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ